

EXPUNERE DE MOTIVE

Conform datelor furnizate de Organizația Mondială a Sănătății, diabetul este una din provocările majore de sănătate ale secolului 21, statisticile indicând o creștere alarmantă a cazurilor de diabet, inclusiv a cazurilor de diabet zaharat de tip 2 în rândul copiilor și adolescenților. De asemenea, diabetul de tip 1 este diagnosticat cel mai frecvent la copii sau la adulții tineri (diabet juvenil).

În condițiile în care copilul cu diabet are nevoie de ajutorul părinților, fraților mai mari sau al bunicilor pentru a-și administra tratamentul cu insulină și pentru a-și satisface nevoile nutriționale și de alimentație, prevederile **Ordinului ministrului sănătății și familiei nr.725/2002 privind criteriile pe baza cărora se stabilește gradul de handicap pentru copii și se aplică măsurile de protecție specială a acestora**, confrom cărora „*Copiii cu diabet din grupa de vârstă 0-7 ani care prezintă probleme deosebite de alimentație și administrare a tratamentului se pot încadra în gradul de handicap grav în baza recomandării medicale*” - încadrare ce conferă dreptul la însoțitor - pot fi apreciate ca având un caracter restrictiv. Acest Ordin intră în contradicție cu o decizie a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), în care se spune că bolnavii de diabet au dreptul la însoțitor plătit de stat până la vârsta de 18 ani.

Actele normative existente prezintă neclarități în ceea ce privește drepturile de care beneficiază în prezent copiii cu diabet și mamele acestora. În acest moment, mamele acestor copii încadrați în gradul de handicap grav primesc indemnizație de însoțitor, până când copilul dependent de insulină împlinește vârsta de 7 ani. La o zi după această vârstă, mamele acestor copii nu mai pot fi însoțitori, iar copiii respectivi, deși suferă de aceeași afecțiune gravă, sunt înscriși în handicap accentuat.

Specialiștii atrag atenția că respectivii copii au nevoie și după vârsta de 7 ani de patru doze de insulină zilnic, de fiecare masă cântărită și supraveghere atentă, chiar dacă ei frecventează cursurile școlare. Mai mult, ei au nevoie de o îngrijire specială, pentru a nu fi tentați de anumite avantaje ale copiilor sănătoși, cel puțin până când vor avea discernământ. Deposdarea mamelor lor de drepturile oferite de calitatea de însoțitor le limitează astfel posibilitatea de a-i supraveghea, astfel încât copilul bolnav de diabet poate în orice moment să sufere complicații. Medicii specialiști în diabet și boli de nutriție susțin că fără

ajutorul mamei, sau a altei persoane care gătește, acestor copii le este imposibil să se descurce.

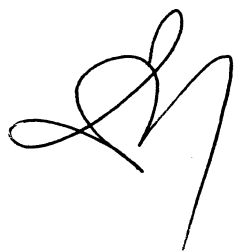
În cele mai multe cazuri, la vârsta de 7 ani, un copil diagnosticat cu diabet insulino-dependent, cu nevoi speciale privind alimentația și tratamentul zilnic nu se poate descurca fără ajutorul mamei sau al unei persoane adulte care să-l însoțească. Drept urmare, este esențial ca, până la vârsta la care copilul ajunge să înțeleagă și să-și însușească acest mod de viață, să poată beneficia de un însoțitor, măsură aflată în concordanță cu politicile, strategiile și recomandările instituțiilor și organizațiilor internaționale.

Potrivit Registrului de Diabet 2014 și a evoluției numărului de cazuri nou diagnosticate, respectiv a incidenței, în România se înregistrează o creștere marcată, mult mai mare decât a mediei mondiale (care este de 3% pe an). Deși datele finale pentru anul 2015 nu sunt centralizate, până în prezent s-au primit informații despre peste 425 de copii nou diagnosticați în 2015, ceea ce înseamnă că incidența diabetului continuă să crească.

Inițiativa este sustenabilă inclusiv din punct de vedere financiar, deoarece, conform ultimelor date centralizate, diferența între copiii bolnavi de diabet cu vârste cuprinse între 0 și 4 ani și cei cu vârste cuprinse între 0 și 14 ani este de doar aproximativ 2.000 de copii la nivel național. În consecință, efortul financiar al statului este perfect sustenabil.

Față de cele mai sus arătate, în vederea acordării unei îngrijiri eficiente și adecvate a copilului cu diabet, propunerea legislativă inițiată are ca scop eliminarea discriminării prin creșterea, până la 14 ani, a vârstei până la care un copil cu diabet are dreptul la însoțitor.

INIȚIATOR
DEPUTAT ZAHARCU NEVIȘ

INIȚIATORI:

Deputat PSD Tulcea, Neviser Zaharcu

2. BĂLAN ION deputat PSD
3. Avram Marian deputat PSD
4. CRISTEA TAMARA DEPUTAT PSD
5. Iana Adriana Doru deputat PSD
6. BOVICĂ FIORIN deputat PSD
7. ROSCA MIRELIA dep. PSD
8. MARIN LAURA dep. PSD
9. DRĂGHICI SONIA dep. PSD
10. Mădălin Socăcel dep. PSD
11. Intodero Hecel dep. PSD
12. Ștefan Gheorghe dep. PSD
13. Tudor Viada dep. PSD
14. Popov Călin dep. PSD
15. ȘTEFAN VIOREL dep. PSD
16. CRISTEA AURELIA dep. PSD
17. Nichita Cristina dep. PSD
18. ZAHARU FIORIN dep. PSD
19. MOLDOVAN CARMEN dep. PSD
20. NICULESCU-DIVAZ BOGDAN dep. PSD

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

21. NISOR VADILE
22. NEGRUT CORNELIA
23. CIOBANU LILIANA
24. SMARANDACHE MIRON

SENATOR ALDE

DEPUTAT ALDE

DEPUTAT NEGROU

DEPUTAT PSD

